

[Hans Hansen (Rørby).]

Toldlovene, og jeg kom til at tænke paa Sukkerbeskatningen. Nu er der den Ejenommelighed ved en Diskussion om Toldlove, at der er ingen Grænse for de Betragtninger, der kan lægges ind deri, og det er Faren ved det. Det er i Virkeligheden umuligt for Befolkningen at se igennem det, der sker, man maa tage det som en Helhed, der er, som sagt, ingen Grænser for de Betragtninger, der kan lægges ind i den, men over for Sukkerbeskatningen har vi den Fordel, at vi med ret stor Klarhed kan slaa fast, hvad det er, der sker.

Det blev oplyst for nylig her i Tinget af den højtærede Handelsminister, at Indkøbet af det Raasukker, som Staten har tilladt at foretage, de 55 000 Tons, er foretaget til en Pris af 10 Øre pr. kg for Raasukker. Lægger man dertil Raffineringsudgifterne paa ca. 4 Øre pr. kg, vil det færdige Melis under naturlige Forhold, naar vi indfører det, komme til at staa i en Pris af ca. 14 Øre pr. kg fra Fabrikken. Men vi opretholder en Pris paa Sukker, dels ved den gamle Toldlov fra 1908 med 10 Øre pr. kg i Told, dels ved Sukkerordningen, som udgør ca. 3 Øres Fordyrelse, og endelig den omtalte 5-Øre, som er til Behandling her i Dag, i alt 18 Øre. Dertil kommer, at Handelsministeren har faaet Bemyndigelse til at forbyde Indførsel af Sukker. Vi har altsaa fastlagt en Sukkerpris paa 38 Øre pr. kg. Den naturlige Pris er i Dag 14 Øre pr. kg for Melis fra Fabrik. Det er en Difference paa ikke mindre end 24 Øre pr. kg Melis. Naar det ærede Medlem Hr. Drachmann med Ironi i Stemmen taler om, at Forbrugerne stønner under Byrden af Toldafgifter, vil jeg bede det ærede Medlem tænke paa, hvorledes Forholdet er med Sukkeret; vi bruger her i Landet 180 Mill. kg Sukker; en Fordyrelse af 24 Øre pr. kg svarer til den nette Sum af 43,2 Mill. Kr. Der foreligger nu et Lovforslag om Indtægter for Statskassen paa 46 Mill. Kr. Man har i lange Baner ved mange Behandlinger talt om Konvertering, skønt vi alle sammen er enige om, at hele Konverteringen kun betyder noget minimalt, den betyder kun en Lettelse for Landbruget paa ca. 5 Mill. Kr. Her opretholder vi en Sukkerbeskatning, der koster Forbrugerne 43 Mill. Kr., det vil sige, man betaler 43 Mill. Kr., som man intet Sukker faar for. Jeg tror, det er paa Tide, vi ændrer en saadan Beskatning.

Saa taler man, ogsaa det ærede Medlem Hr. Drachmann, i Dag om, at det af beskæftigelsesmæssige Grunde er nødvendigt,

naar vi engang skal afløse Valutacentralen, at komme ind paa en ændret Toldlovgivning. Lad os et Øjeblik se paa Beskæftigelsen med Hensyn til Sukkerroedyrkingen og Sukkerindustrien. Saa vidt man kan opgøre det statistisk, beskæftiges der ca. 15 000 Arbejdere i Sukkermarkerne og paa Sukkerfabrikkerne, og saa vidt man kan regne det ud, betales der ikke mere end højst 20 Mill. Kr. i Arbejds løn til samtlige Arbejdere i Sukkerindustrien. Vi betaler, som sagt, 43 Mill. Kr. i Fordyrelse af Sukkeret, det vil sige, at Forbrugerne af Sukker i Virkeligheden kunde staa sig ved at give en Slags Pension til Arbejderne i Sukkerfabrikkerne og derved endog tjene 23 Mill. Kr. Næste Gang det ærede Medlem Hr. Drachmann med Ironi i Stemmen taler om de Byrder, Forbrugerne stønner under, skulde han tage Sukkerafgiften med ind i sine Betragtninger.

Jeg vilde ønske, at den højtærede Finansminister kunde faa Held til at omlægge Kaffeskattens Forhøjelse og Sukkerafgiften til en Indtægtsbeskatning, ikke fordi jeg mener, det vil blive særlig behageligt for den højtærede Finansminister, men fordi det vilde være mere redeligt at vise Befolkningen, hvor meget det koster; jeg tror, det var bedre, hvis man viste Folk, hvor meget de plyndres for gennem Toldloven. Jeg tror ikke, Indtægtsskatten kunde holde, jeg tror heller ikke, det var muligt at undgaa, at disse mægtige Beløb blev væltet over paa Varepriserne, saaledes at man ad anden Vej fik Fordyrelse. I det hele taget tror jeg ikke, det er muligt at ændre ret meget, hvis man ikke ved en Billiggørelse af Varerne, ved Frihandel — en Betragtning, Retsforbundet Gang paa Gang har ført frem — vil muliggøre, at Befolkningen paa naturlig Maade faar Købeevne, saa at Arbejde kan sættes i Gang. Jeg behøver ikke ved denne Lejlighed at komme nærmere ind paa det, jeg skulde mene, at det ærede Medlem Hr. Rager som foregIVEN Frihandelsmand maatte have Betingelse for at forstaa det, saa at det ikke skulde være nødvendigt at fremkomme med lange Forklaringer over for det ærede Medlem.

Naturligvis maa vi fra vor Side tage saglig Stilling til de Ændringsforslag, der er stillet her ved anden Behandling, selv om ingen er i Tvivl om, at vi vil stemme mod Lovforslaget ved tredje Behandling, saaledes som vi har gjort det, hver Gang Toldlove har været til Behandling her i Tinget.

Ændringsforslag Nr. 1, der er stillet af Venstres Udvalgsmedlemmer, gaar ud